

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA de ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR.233/30.07.2004

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice cu privire la contestatia formulata de societatea comerciala "X".

Contestatia a fost formulata impotriva sumei stabilita prin procesul verbal incheiat in data de 17.05.2004 reprezentand impozit pe profit, majorari de intarziere si dobanzi aferente si penalitati de intarziere.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 174, art. 175, art. 176 si art. 178 alin. 1 lit. c) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa solutioneze contestatia formulata de societatea comerciala "X".

I. Prin contestatia formulata, societatea comerciala "X" invoca in sustinerea cauzei urmatoarele argumente:

Societatea comerciala "X" contesta "*sustinerile organului de control privind anularea facilitatilor legale acordate prin O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate aprobata prin Legea nr. 20/1999*".

Societatea contestatoare arata ca "*a respectat prevederile legale aplicabile zonelor defavorizate*" si ca, urmare a verificarilor efectuate de Garda financiara si materializate prin procesul verbal de constatare si sanctionare a contravențiilor din data de 04.10.2002 si respectiv din data de 25.09.2003, "*nu a fost sesizata nici o discrepanta cu privire la locul de desfasurare a activitatii*".

De asemenea, societatea comerciala "X" sustine ca Agentia Națională pentru Dezvoltare Regională Sud - Vest Oltenia nu a constatat ca "*nu sunt indeplinite conditiile cerute de O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, in conditiile in care societatea a depus*

Fisa de evaluare trimestriala a agentului economic” si ca nu este de acord cu modul de calcul al impozitului pe profit intrucat, organul de control “a luat in considerare toate veniturile, fara sa tina seama ca unele venituri s-au realizat chiar in zona defavorizata Schela”.

Astfel, societatea arata ca “este de acord sa plateasca numai impozitul pe profit ce a fost realizat din prestatii utilaje in alte zone decat cele defavorizate”.

Societatea comerciala “X” sustine faptul ca in conditiile in care organul de control “nu a fost de acord cu aplicarea facilitatilor fiscale acordate de O.U.G. nr. 24/1998 aprobata prin Legea nr. 20/1999 privind regimul zonelor defavorizate”, acesta ar fi trebuit sa aiba in vedere prevederile art. 21 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, si ca “societatea nu a aplicat facilitatile fiscale prevazute de Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, in temeiul careia avea dreptul ca in perioada 1 iulie 2002 - 31 decembrie 2003 la o deductie de cheltuieli suplimentare de amortizare reprezentand 20% din valoarea de intrare a mijloacelor fixe achizitionate in aceasta perioada” intrucat a considerat ca beneficiaza de prevederile O.U.G. nr. 24/1998 aprobata prin Legea nr. 20/1999 privind regimul zonelor defavorizate.

II. Prin procesul verbal incheiat in data de 17.05.2004, organele de control din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Directia controlului fiscal au constatat urmatoarele:

Verificarea a cuprins perioada noiembrie 2000 - februarie 2004.

Societatea comerciala “X” este o societate comerciala cu capital privat care a efectuat prestatii cu utilaje terasiere in unitatile miniere din judetul Gorj, a comercializat carburanti auto si a vandut active.

In data de 01.12.2000 societatea comerciala “X” a obtinut certificatul provizoriu de investitor in zona defavorizata conform O.U.G. nr. 24/1998 iar in data de 01.03.2001 a obtinut certificatul de investitor in zona defavorizata in conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 24/1998 aprobata si modificata prin Legea nr. 20/1999 si cu prevederile H.G. nr. 525/1999.

Societatea contestatoare nu a fost verificata pe linia stabilirii impozitelor si taxelor datorate bugetului de stat si pana la data de 29.02.2004 a inregistrat extracontabil in contul 8038 “Alte valori in afara bilantului - impozit pe profit scutit la plata” o suma.

Referitor la impozitul pe profit, organul de control a constatat ca desi a obtinut certificat de investitor in zona defavorizata SCHELA, zona declarata defavorizata conform H.G. nr. 192/1999, societatea

comerciala "X" a desfasurat activitate in zona defavorizata MOTRU - ROVINARI, zona declarata defavorizata conform H.G. nr. 193/1999.

Organul de control invoca prevederile art. 8 din O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, anexa 2 alin. 1 din H.G. nr. 192/1999, art. 9 alin. 1 din H.G. nr. 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, concluzionand ca societatea contestatoare nu beneficiaza de scutire la plata impozitului pe profit.

De asemenea, organul de control arata ca societatea comerciala "X" *"s-a considerat scutita si la plata impozitului pe profit aferent vanzarii de active in anul 2003 si vanzarii de marfuri in anii 2001 si 2002"* si ca *"nu a repartizat ca sursa proprie de finantare impozitul pe profit scutit"*.

III. Luand in considerare constatarile organului de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate, se retin urmatoarele:

Referitor la impozitul pe profit, majorarile de intarziere si dobanzile aferente si penalitatile de intarziere, cauza supusa solutionarii este daca Ministerul Finantelor Publice - Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor, se poate pronunta asupra modului de calcul a acestora in conditiile in care, din procesul verbal incheiat in data de 17.05.2004 nu reiese daca organul de inspectie fiscala a analizat posibilitatea ca societatea comerciala "X" sa beneficieze de facilitatile acordate de Legea nr. 133/1999 si Legea nr. 414/2002 invocate de societate in contestatia formulata.

In fapt, prin procesul verbal incheiat in data de 17.05.2004, organul de inspectie fiscala a stabilit ca societatea comerciala "X" nu beneficiaza de facilitatile acordate de O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, respectiv ca nu este scutita la plata impozitului pe profit si a calculat impozitul pe profit datorat de societate fara a avea in vedere eventuale alte facilitati fiscale acordate de legiuitor in perioada supusa verificarii, noiembrie 2000 - februarie 2004.

Prin contestatia formulata, societatea comerciala "X" arata ca, in baza art. 21 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, *"societatea ar fi trebuit sa beneficieze de neimpozitarea in perioada 01 ianuarie 2001 - 30.06.2002 a unui profit brut reinvestit si implicit de necalcularea si inregistrarea unui impozit pe profit"*, si ca in temeiul Legii nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, *"avea dreptul ca in perioada 01 iulie 2002 - 31 decembrie 2003 la o deducere de cheltuieli*

suplimentare de amortizare reprezentand 20% din valoarea de intrare a mijloacelor fixe achizitionate in aceasta perioada”.

In drept, la art. 91 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, se precizeaza urmatoarele:

“Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

*(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, **respectării prevederilor legislației fiscale și contabile**, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată, precum și a accesoriilor aferente acestora.*

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

*a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, **corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale**, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale”.*

Conform textului de lege invocat mai sus, organul de inspectie fiscala avea obligatia de a verifica respectarea **prevederilor legislației fiscale și contabile** astfel incat sa fie asigurata **corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale**.

Or, in perioada supusa verificarii, respectiv noiembrie 2000 - februarie 2004, cu privire la calcularea impozitului pe profit, au fost aplicabile prevederile art. 23 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, conform caruia *“Cota-parte din profitul brut reinvestit de către întreprinderile mici și mijlocii nu se impozitează”* și ale art. 11 (5) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, potrivit caruia *“Contribuabilii care investesc în mijloace fixe și/sau în brevete de invenție amortizabile, potrivit legii, destinate activităților pentru care aceștia sunt autorizați, și care nu au optat pentru regimul de amortizare accelerată pot deduce cheltuieli suplimentare de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora. Valoarea rămasă de recuperat pe durata de viață utilă se determină după scăderea din valoarea de intrare a sumei egale cu deducerea de 20%”.*

In aceste conditii si tinand cont de faptul ca societatea contestatoare nu a evidentiat eventualele facilitati de care ar fi putut beneficia intrucat a considerat ca este scutita la plata impozitului pe profit conform prevederilor O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, organul de inspectie fiscala ar fi trebuit, pentru stabilirea **corecta si exacta** a impozitului pe profit datorat de societatea comerciala “X”, sa aiba in vedere si aceste ultime prevederi legale invocate si sa analizeze daca societatea contestatoare indeplineste

conditiile prevazute de legiuitor ca fiind necesare pentru a beneficia de aceste facilitati.

De altfel, intr-o speta similara, Comisia Fiscala Centrala intrunita in data de 19 decembrie 2003, s-a pronuntat in sensul ca *“organele de control ar fi trebuit sa tina cont, pentru stabilirea corecta a obligatiilor bugetare si de facilitatile de reducere a impozitului pe profit la care agentul economic este indrituit prin legea fiscala chiar daca nu a fost evidentiata de contribuabil in declaratia de impozit pe profit, verificandu-se sinceritatea declaratiei si ansamblul operatiunilor patrimoniale pentru perioada controlata. [...] societatea beneficiind de facilitatea fiscala in termenul de prescriptie”*.

Fata de cele retinute, avand in vedere prevederile art. 185 (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza urmatoarele:

“Soluții asupra contestației [...]

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”,

capitolul “Impozit pe profit” din procesul verbal incheiat in data de 17.05.2004 va fi desfiintat, urmand a se reface controlul de catre o alta echipa, pe aceeasi perioada si pentru acelasi impozit.

La reverificare organul de inspectie fiscala va analiza si se va pronunta asupra indeplinirii de catre contestatoare a conditiilor prevazute pentru acordarea facilitatilor solicitate in actele normative care reglementeaza aceasta materie.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 91, art. 178 (1) lit. c) si art. 185 (3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, art. 23 din Legea nr. 133/1999, art. 11 (5) din Legea nr. 414/2002

DECIDE

Desfiintarea capitolului “Impozit pe profit” din procesul verbal incheiat in data de 17.05.2003 cu consecinta refacerii controlului de catre o alta echipa, pe aceeasi perioada si pentru acelasi impozit, conform celor retinute in prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 30 de zile de la comunicare, conform procedurii legale.

ANEXA la DECIZIA NR.233/30.07.2004

- neanalizarea de catre organele de inspectie fiscala a documentelor prezentate de societate